

DR.SCI. LARISA SOFTIĆ - GASAL

Na stanici

Čovjek stoji na stanici
u majici crnoj, markiranoj
pored njega torbe-nove.

Nedjelja nije sveta za putnike
koji nisu na glavnoj stanici
njih ne vozi vozač

skupi autobusi ih zanemaruju
jeftini-prepuni, prolaze.

Ne, nije to naš putnik, misle.

Čiji je putnik čovjek na stanici.

On čeka, nestrpljivo korača.

Čija je majica na njemu što skriva jeftini parfem.

Čije su torbe, nove.

DIOGEN pro culture magazine & DIOGEN pro art magazine -ISSN 2296-0929; ISSN 2296-0937

Publishers online and owners, Peter M. Tase and Sabahudin Hadžialić, MSc

E-mail: contact_editor@diogenpro.com / WWW: <http://www.diogenpro.com/>

On čeka, on zna

da prijevoza za njega nema.

NEKOPIRATI

Igra

Igra. Ti si moja igra.
Neka nam bude, uživajmo
u kraju.
Samo ne zaboravi
da je glad vampira
kolac za buđenje.

Neizgurana

Zavalila sam se u
uglove crnih
očiju tvojih.
Plutam.
Smiješiš se
a tijesno mi
nije.
Zaiskrim.
Neizgurana.

Mrzioci laži

odavno su odrasli

leševi

u nama

mrzioci laži dogovorili

trnjenje istine

svaki

Bogomdani dan

iznova

plutaju i trule

u svršaju daha

a mi ih bodrimo

usudom življenja

podbulošću nemoći

leševe

nas

Omče

Najlon kleči na Ponos planini.

Žohar u fotelji podriguje.

Dvogodišnje dijete riše zrakom

dodir ucviljene dojke.

Zeleni i žuti pečate zalogaje

izmučene majke.

Softe pritišću otanjale vratove

i šutnjom na'nj natiču

tmačom porubljene omče.

Žrtvenici u koloni stišću

zgasnute oči.

Bludno okriljuju

vlastitu jamu.

Mi ili On

trebali bismo

pokazati konačno

tko smo

MI

razbacati sjene

i svjetlosni krug usmjeriti

na Boga koji kleči

pred nama diveći se

svom

najvećem

djelu

NEKOPRATI

Strah

šta je strašno
nepojmljivo što je
bijeda, bolest ili
strašan je, bijedan
i bolestan tek
čovjek samo u
strahu od straha

Isparavamo

naši su životi
pozajmljeni
a mi se razbacujemo mržnjom
isparavamo
u neumitnim predstavama
dok kristali gnjeva
proklinju i gmižu nebom
olažnjenim granicom čovjeka
koji gubi danas i dječijih
onebnjenih očiju

Kokoškica

drhtao je od svačije misli

trudio se,

k'o kokoška

fina kokoškica

Nafije Sarajlić

da 'osluhne' sve i

ugodi svima

suvišno je reći da

živio

nije

jecaj od varljivog bljeska

klečaj u samosužanjstvu

ne osjećati

ne padati

ne sanjati

ključati tuđe želje

ključan sobom

trulo zrno

ostati

Cijedenje

cijedenje na žici
utrnule podsvijesti

ciče smijehom kutnjaci
ubuđale ublehe

cijede se zjenice
okapava tijelo

štipaljke-kosti
nijemo posustaju

osciliraju niti bića
otopljenog
žestinom života

lokvicu retoričkih
napuštaju pitanja

NEKODIRATI

Osvrti

kao da se nekome drugom događaju
fotografije sa osmijesima
koji su, eto, moji

sve više vidim sebe pored sebe
preseljavam
u svijet sa više čežnje
svijet osmjehnijih osmijeha
i blažene topline
odvodi me

ne mogu reći da tek sam na granici
davno, oh, tako davno
prekoračen je prag
ka svetosti

sada sam tek rijetki gost
na bespuću zemaljskom
“sve je, zapravo, muzika sama
izlišna postaje moć govora”

iščupano korijenje predaje
posljednje
spise o sebičnosti

Zahtjev

neću svako da me čita
neću, vala, svako ni
da me piše

Pjesma ja sam.
Ja sam pjesma.

za divljenje, za čuđenje
izvor, a ne česma

neću da se frulom služe
oni koji, kako Hamlet zbori
na'nj svirat ne znaju

Ime ruže

Nekada smo otkrivali lica
sada otkrivamo maske.
Sloj po sloj
kidamo, runimo, čupkamo.

U zdencu poraza ime ruže
u kotlu strgnutih ušiju zgranuta
slova iz Knjige, prekuhana s krvlju
mišjih lešina i krmljeg izmeta.

Slova, jestiva još uvijek
kroz zidine labirinta
naziru maske u kapuljačama
dok dolje, zidine niz
cijedi se
ostatak splaćina za
bijednike bez slova
bez riječi
bez krvi
bez putokaza
bez snage da iskorače
na put ružinog imena
tik do njih...

Tik do nas.

Tržnica

sve je samo
tržnica
i pažnja, i ljubav, i osmijeh

grčevito zbrajanje
zjapina

komercijalizacija osjećaja

svodimo se na automate
koji svoja potraživanja
utaljuju proračunom

umiremo
u težnji
za nulama

NEKOPRATI

Mojsije

Nadvladao me taj šarm bespomoćnosti
koji si natkrio šeširod kišnog čovjeka
mljackaš po barama izmokrenog krika
propovijedajući Mojsijevu dvojbu.

Mrijeti si počeo i sam u ideale svoje sumnjajuć.

Obećanu zemlju pronašao nisi.

Hrabrost tvoja snove nije zasijala
sjemenom nejalovim.

Polje božanskih htijenja voljnobijednika
Prokletinja je samoizdajnih gromada.

Mljackaš po barama izmokrenog krika
Ti, šešir, kišnog čovjeka.

Novembar / Studeni 2016.g.

PR
DIOGEN pro kultura
<http://www.diogenpro.com>